

Directiva nr. 11 din 15/02/2006

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 64 din 04/03/2006

Intrare în vigoare: 04/03/2006

privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității
(Versiune codificată) (Text cu relevanță pentru SEE)

*DIRECTIVA 2006/11/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
din 15 februarie 2006
privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate
în mediul acvatic al Comunității (Versiune codificată)
(Text cu relevanță pentru SEE)*

*PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 175 alineatul (1),
având în vedere propunerea Comisiei,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,
după consultarea Comitetului Regiunilor,
hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat,²
întrucât:*

(1) Directiva 76/464/CEE a Consiliului din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității³ a fost modificată în mod semnificativ în mai multe ocazii⁴. Pentru a clarifica subiectul, ar trebui elaborată o codificare a dispozițiilor în cauză.

¹ JO C 117, 30.4.2004, p. 10.

² Avizul Parlamentului European din 26 octombrie 2004 (JO C 174 E, 14.7.2005, p. 39) și Decizia Consiliului din 30 ianuarie 2006.

³ JO L 129, 18.5.1976, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁴ A se vedea anexa II partea A.

(2) Este nevoie de acțiunea generală și simultană a statelor membre pentru a proteja mediul acvatic al Comunității de poluare, mai ales de cea cauzată de anumite substanțe persistente, toxice și bioacumulabile.

(3) Mai multe convenții sunt destinate protejării cursurilor de apă internaționale și a mediului marin de poluare. Este important să se asigure o punere în aplicare coordonată a respectivelor convenții.

(4) Discrepanțele dintre dispozițiile care se aplică în diferite state membre cu privire la deversarea anumitor substanțe periculoase în mediul acvatic poate determina condiții inegale de concurență și astfel să aibă o influență directă asupra funcționării pieței interne.

(5) Decizia nr. 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu¹ prevede un număr de măsuri de protecție a apei dulci și a apei de mare de anumiți poluanți.

(6) Pentru a asigura o protecție efectivă a mediului acvatic al Comunității, este necesar să se stabilească o primă listă, numită lista I, a anumitor substanțe selectate mai ales pe baza toxicității, persistenței și bioacumulării acestora, cu excepția celor care nu sunt dăunătoare biologic sau care sunt repede convertite în substanțe care nu sunt dăunătoare biologic și o a doua listă, numită lista II, care să conțină substanțe care au un efect nociv asupra mediului acvatic, care poate fi, cu toate acestea, limitat la o anumită zonă și care depinde de caracteristicile și amplasamentul apei în care sunt deversate respectivele substanțe. Orice deversare a respectivelor substanțe ar trebui să fie supusă unei autorizări prealabile, care să specifice standardele de emisie.

(7) Poluarea prin deversarea diferitelor substanțe periculoase din cadrul listei I trebuie eliminată. Au fost stabilite valori limită de către directivele prevăzute în anexa IX la Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei². Articolul 16 din Directiva 2000/60/CE prevede procedurile pentru dezvoltarea măsurilor de control și a standardelor de calitate a mediului care se aplică la substanțele prioritare.

¹ JO L 242, 10.9.2002, p. 1.

² JO L 327, 22.12.2000, p. 23. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Decizia nr. 2455/2001/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

(8) Este necesar să se reducă poluarea apei cauzată de substanțele din lista II. În acest scop, statele membre ar trebui să instituie programe care să încorporeze standardele de calitate a mediului pentru apă, elaborate în conformitate cu directivele Consiliului, în cazul în care există. Standardele pentru emisii care se aplică la respectivele substanțe ar trebui calculate în funcție de aceste standarde de calitate a mediului.

(9) Ar trebui ca unul sau mai multe state membre să poată, separat sau în comun, să ia măsuri mai severe decât cele prevăzute de prezenta directivă.

(10) Ar trebui elaborat un inventar al deversărilor anumitor substanțe periculoase în mediul acvatic al Comunității pentru a se cunoaște proveniența acestora.

(11) Poate fi necesar să se revizuiască și, acolo unde este necesar, să se suplimenteze listele I și II din anexa I pe baza experienței, după caz, transferând anumite substanțe din lista II în lista I.

(12) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere obligațiilor statelor membre în legătură cu termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa II partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Sub rezerva articolului 7, prezenta directivă se aplică la:

- (a) ape interioare de suprafață;
- (b) mări teritoriale;
- (c) ape costiere interne.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

(a) "ape interioare de suprafață" înseamnă toate apele de suprafață dulci, statice sau curgătoare, situate pe teritoriul unuia sau mai multor state membre;

(b) "ape costiere interne" înseamnă apele situate în partea dinspre uscat a liniei de bază de la care se măsoară lățimea apelor teritoriale, prelungită, în cazul cursurilor de apă, până la limita apelor dulci;

(c) "limita apei dulci" înseamnă locul de pe cursul de apă, în care, la reflux și într-o perioadă de debit scăzut al apei dulci, există o creștere apreciabilă a salinității datorată prezenței apei marine;

(d) "deversare" înseamnă introducerea în apele menționate la articolul 1 a oricăror substanțe din lista I sau lista II din anexa I, cu excepția:

- (i) deversărilor de nămol de dragare;
- (ii) deversărilor operaționale de la nave în ape teritoriale;
- (iii) dumping-ului de la nave în ape teritoriale.

(e) "poluare" înseamnă deversarea de către om, direct sau indirect, a substanțelor sau energiei în mediul acvatic, având consecințe de natură să pună în pericol sănătatea umană, să dăuneze resurselor vii și ecosistemelor acvatice, să afecteze locurile de agrement sau să interfereze cu alte utilizări legitime ale apei.

Articolul 3

Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a elimina, din apele menționate la articolul 1, poluarea cu substanțele periculoase din familiile și grupele de substanțe din lista I din anexa I, denumite în continuare "substanțe din lista I" și pentru a reduce poluarea apelor menționate cu substanțele periculoase din familiile și grupele de substanțe din lista II din anexa I, denumite în continuare "substanțe din lista II", în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 4

În ceea ce privește substanțele din lista I:

(a) toate deversările în apele prevăzute la articolul 1 care pot conține oricare dintre aceste substanțe, au nevoie de autorizare prealabilă din partea autorității competente a statului membru în cauză;

(b) autorizația stabilește standardele de emisie cu privire la deversările oricăror dintre aceste substanțe în apele prevăzute la articolul 1 și, în cazul în care este necesar pentru punerea în aplicare a prezentei directive, la deversările oricăror dintre aceste substanțe în canalizare;

(c) autorizațiile se pot acorda numai pentru o perioadă limitată. Acestea se pot reînnoi, ținând seama de modificările valorilor limită ale emisiilor stabilite de directivele prevăzute în anexa IX la Directiva 2000/60/CE.

Articolul 5

1. Standardele de emisie stabilite în autorizațiile acordate în temeiul articolului 4 determină:

(a) concentrația maximă a unei substanțe admise la o deversare. În cazul diluției, valoarea limită a emisiei stabilită de directivele prevăzute în anexa IX la Directiva 2000/60/CE se împarte la factorul de diluție;

(b) cantitatea maximă a unei substanțe admise la o deversare într-una sau mai multe perioade de timp specificate, exprimată, în cazul în care este necesar, ca unitate de greutate a poluantului pe unitate de element caracteristic al activității de poluare (de exemplu, unitate de greutate pe unitate de materie primă sau pe unitate de produs).

2. Pentru fiecare autorizație, autoritatea competentă a statului membru în cauză poate, în cazul în care este necesar, să impună standarde de emisii mai severe decât cele care rezultă din aplicarea valorilor limită pentru emisii stabilite de directivele prevăzute în anexa IX la Directiva 2000/60/CE, ținând seama, în special, de toxicitatea, persistența și bioacumularea substanței în cauză în mediul în care este deversată.

3. În cazul în care cel care deversează afirmă că nu poate respecta standardele de emisii solicitate sau în cazul în care această situație este evidentă pentru autoritatea competentă a statului membru în cauză, autorizația este refuzată.

4. În cazul în care standardele de emisii nu sunt respectate, autoritatea competentă a statului membru în cauză ia toate măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea condițiilor de autorizare și, în cazul în care este necesar, ca deversarea să fie interzisă.

Articolul 6

1. Pentru a reduce poluarea apelor prevăzute la articolul 1 cu substanțele din lista II, statele membre instituie programe în a căror punere în aplicare aplică, în special, metodele prevăzute la alineatele (2) și (3).

2. Toate deversările în apele prevăzute la articolul 1 care pot conține oricare dintre substanțele din lista II au nevoie de autorizație prealabilă din partea autorității competente din statul membru în cauză, în care să fie stabilite standardele de emisii. Respectivul standard se bazează pe standardele de calitate a mediului, care se stabilesc în conformitate cu alineatul (3).

3. Programele prevăzute la alineatul (1) includ standardele de calitate a mediului pentru apă; acestea se stabilesc în conformitate cu directivele Consiliului, în cazul în care există.

4. Programele pot include, de asemenea, dispoziții specifice, care să reglementeze compoziția și utilizarea substanțelor sau grupurilor de substanțe și produse și să țină seama de cele mai recente evoluții tehnice care se pot aplica din punct de vedere economic.

5. Programele stabilesc termene pentru punerea lor în aplicare.

6. Comisiei îi sunt comunicate rezumatele programelor și rezultatele punerii lor în aplicare.

7. Comisia, împreună cu statele membre, organizează comparări regulate ale programelor pentru a asigura coordonarea necesară punerii în aplicare a acestor programe. În cazul în care consideră adecvat, Comisia prezintă în acest scop propuneri relevante Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 7

Statele membre iau toate măsurile corespunzătoare pentru a pune în aplicare măsurile adoptate în temeiul prezentei directive astfel încât să nu mărească poluarea apelor la care nu se aplică articolul 1. În plus, ele interzic toate actele care, intenționat sau neintenționat, se sustrag dispozițiilor prezentei directive.

Articolul 8

Punerea în aplicare a măsurilor luate în temeiul prezentei directive nu poate duce sub nici o formă, direct sau indirect, la creșterea poluării apelor prevăzute la articolul 1.

Articolul 9

După caz, unul sau mai multe state membre pot, separat sau în comun, să ia măsuri mai severe decât cele prevăzute în temeiul prezentei directive.

Articolul 10

Autoritatea competentă elaborează un inventar al deversărilor în apele prevăzute la articolul 1, care poate conține substanțe din lista I cărora li se aplică standardele de emisii.

Articolul 11

1. La intervale de trei ani și prima dată pentru perioada 1993-1995 inclusiv, statele membre trimit informații Comisiei privind punerea în aplicare a prezentei directive, sub forma unui raport sectorial care acoperă, de asemenea, alte directive comunitare pertinente. Respectivul raport se elaborează pe bază unui chestionar sau a unei scheme elaborate de către Comisie în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 din Directiva 91/692/CEE a Consiliului din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind aplicarea anumitor directive referitoare la mediu¹. Chestionarul sau schema se trimite statelor membre cu șase luni înainte de începerea perioadei acoperite de raport. Raportul se trimite Comisiei în termen de nouă luni de la sfârșitul perioadei de trei ani acoperite de acesta.

Comisia publică un raport comunitar privind punerea în aplicare a directivei în termen de nouă luni de la primirea rapoartelor de la statele membre.

2. Informațiile obținute ca rezultat al aplicării alineatului (1) se utilizează numai în scopul pentru care au fost solicitate. 3. Comisia și autoritățile competente ale statelor membre, funcționarii acestora și alți agenți nu divulgă informațiile obținute în temeiul prezentei directive și care prin natura lor sunt acoperite de obligația secretului profesional.

4. Dispozițiile alineatelor (2) și (3) nu împiedică publicarea informațiilor generale sau anchetelor care nu conțin informații privind întreprinderi speciale sau asociații de întreprinderi.

¹ JO L 377, 31.12.1991. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

Articolul 12

Parlamentul European și Consiliul, la propunerea Comisiei, care acționează din proprie inițiativă sau la cererea unui stat membru, revizuește și, în cazul în care este necesar, suplimentează listele I și II din anexa I pe baza experienței, după caz, transferând anumite substanțe din lista II în lista I.

Articolul 13

Directiva 76/464/CEE se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în legătură cu termenele de transpunere în legislația națională a directivelor prevăzute în anexa II partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 14

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.
Adoptată la Strasbourg, 15 februarie 2006.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BORRELL FONTELLES

Pentru Consiliu
Președintele
H. WINKLER

ANEXA I

Lista 1 de familii și grupe de substanțe

Lista I conține anumite substanțe individuale care aparțin următoarelor familii și grupe de substanțe, selectate în principal pe baza toxicității, persistenței și bioacumulării, cu excepția acelor care nu sunt dăunătoare biologic sau care se transformă rapid în substanțe care nu sunt dăunătoare biologic:

1. compuși organohalogenati și substanțe care pot forma asemenea compuși în mediul acvatic;
2. compuși organofosforici;
3. compuși organostanici;
4. substanțe care s-au dovedit a avea proprietăți cancerigene în sau prin intermediul mediului acvatic¹;
5. mercurul și compușii săi;
6. cadmiul și compușii săi;
7. uleiuri minerale persistente și hidrocarburi petroliere;
și în sensul punerii în aplicare a articolelor 3, 7, 8 și 12;
8. substanțe sintetice persistente care pot pluti, pot rămâne în suspensie sau se pot scufunda și care pot interfera cu orice utilizare a apelor.

¹ În cazul în care anumite substanțe din lista II sunt cancerigene, se includ în categoria 4 a prezentei liste.

Lista II de familii și grupe de substanțe

Lista II conține:

- substanțe care aparțin familiilor și grupelor de substanțe din lista I pentru care valorile limită de emisie prevăzute de directivele menționate în anexa IX la Directiva 2000/60/CE nu au fost determinate de respectivele directive,
- anumite substanțe individuale și categorii de substanțe care aparțin familiilor și grupelor de substanțe cuprinse în lista de mai jos
și care au efect dăunător asupra mediului acvatic, care pot, cu toate acestea, să fie limitate la o anumită zonă și care depind de caracteristicile și amplasamentul apei în care se deversează respectivele substanțe.

Familii și grupe de substanțe menționate la a doua liniuță

1. Următorii metaloizi, metale și compușii lor:

1. zinc	6. seleniu	11. staniu	16. vanadiu
2. cupru	7. arsenic	12. bariu	17. cobalt
3. nichel	8. antimoniu	13. beriliu	18. taliu
4. crom	9. molibden	14. bor	19. telur
5. plumb	10. titan	15. uraniu	20. argint

2. Biocide

și derivații lor care nu apar în lista I.

3. Substanțe care au efect dăunător asupra gustului și/sau mirosului produselor pentru consumul uman, derivate din mediul acvatic

și compușii care pot da naștere la asemenea substanțe în apă.

4. Compuși organici toxici sau persistenti ai siliconului și substanțe care pot da naștere la asemenea compuși în apă, cu excepția celor care nu sunt dăunătoare din punct de vedere biologic sau care sunt convertite rapid în apă în substanțe care nu sunt dăunătoare.

5. Compuși anorganici ai fosforului și fosforului elementar.

6. Uleiuri minerale nepersistente și hidrocarburi petroliere.

7. Cianuri.

fluoruri.

8. Substanțe care au efect advers asupra balanței de oxigen, în special:

amoniac,

nitriți.

Declarație privind articolul 7

Cu privire la deversarea apelor reziduale în mare cu ajutorul conductelor, statele membre se obligă să stabilească cerințe care nu sunt mai puțin severe decât cele impuse de prezenta directivă.

ANEXA II

PARTEA A

**DIRECTIVĂ ABROGATĂ CU MODIFICĂRILE SALE SUCCESIVE
(menționată la articolul 13)**

Directiva 76/464/CEE a Consiliului (JO L 129, 18.5.1976, p. 23)

Directiva 91/692/CEE a Consiliului (JO L 377, 31.12.1991, p. 48)

Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 327, 22.12.2000, p. 1)

Anexa I, numai punctul (a)

Numai în ceea ce privește trimiterea din articolul 22 alineatul (2), liniuța a patra la articolul 6 din Directiva 76/464/CEE

PARTEA B

**LISTA DE TERMENE DE TRANSPUNERE ÎN LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ
(menționată la articolul 13)**

Directivă	Termen de transpunere
76/464/CEE	-
91/692/CEE	1 ianuarie 1993
2000/60/CE	22 decembrie 2003

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 76/464/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1), formulare introductivă	Articolul 1, formulare introductivă

Articolul 1 alineatul (1), prima liniuță	Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 alineatul (1), a doua liniuță	Articolul 1 litera (b)
Articolul 1 alineatul (1), a treia liniuță	Articolul 1 litera (c)
Articolul 1 alineatul (1), a patra liniuță	-
Articolul 1 alineatul (2), formulare introductivă	Articolul 2, formulare introductivă
Articolul 1 alineatul (2) literele (a), (b) și (c)	Articolul 2 literele (a), (b) și (c)
Articolul 1 alineatul (2) litera (d), prima liniuță	Articolul 2 litera (d) punctul (i)
Articolul 1 alineatul (2) litera (d), a doua liniuță	Articolul 2 litera (d) punctul (ii)
Articolul 1 alineatul (2) litera (d), a treia liniuță	Articolul 2 litera (d) punctul (iii)
Articolul 1 alineatul (2) litera (e)	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 3, formulare introductivă	Articolul 4, formulare introductivă
Articolul 3, punctul 1	Articolul 4 litera (a)
Articolul 3, punctul 2	Articolul 4 litera (b)
Articolul 3, punctul 3	-
Articolul 3, punctul 4	Articolul 4 litera (c)
Articolul 4	-
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 7	Articolul 6
Articolul 8	Articolul 7
Articolul 9	Articolul 8
Articolul 10	Articolul 9
Articolul 11	Articolul 10
Articolul 12	-
Articolul 13	Articolul 11
Articolul 14	Articolul 12
-	Articolul 13
-	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Anexă	Anexa I
-	Anexa II
-	Anexa III
